

המאורות

יריעת זכרון והתעוררות לנוכח האסונות הקשים

גיליונות "גנזי מלכים"

יו"ל ע"י מכון המאורות להוצאת כתבי רבותינו חכמי

תימן | שעל ידי מוסדות מאורות הרש"ש

בראשות הרב יהורם יפת שליט"א

העלון מוקדש לע"נ:
 הבחור ישי ב"ר ליאור מועלם ז"ל | מרת אהובה בת סעיד ע"ה | ר' שלמה בן חיים יפת ז"ל | הרב יונתן ב"ר יחיא חגירה זצ"ל | הרב יוסף ב"ר עונאר זצ"ל

לרפואת: הרב יהודה ב"ר יחיא שליט"א ומרת ידידה בת שושנה תחי"

להצלחת: משפחת אדמונ באני היקרים | ר' אופיר בן נתן הי"ו וספיר בת צוריאל תחי"

להקדשת העלון חייגו: 08-9302-9302

לתגובות וקבלת העלון במייל -
 חייגו: 08-9302-302
 sm08830222@gmail.com

סיון התשפ"א | גיליון ל"ח

על שובר פת עמי

יריעת זכרון מיוחדת לזכר קדושי מירון, דברי התעוררות לאור האסון מאת מרגן ורובן עיני העדה שליט"א

מן הגאון רבי שמעון בעדני שליט"א

זקן חברי מועצת חכמי התורה

מה זאת עשה ה' לנו, על מה חטאה הארץ. ארץ קדושה וטהורה, ארץ מקודשת בסילודין במשך אלפי שנים, מקום שהתפילות שם עולות ומתקבלות, בדיוק שם נפלו אותם צדיקים וטהורים.

שבור אני, לבי שבור, ואבכה יומם ולילה את חללי בת עמי. הצער הגדול הזה, שהוא צער של כלל ישראל, אופך אותי ביום ובלילה, לא נתן לי מנוחה. כל היום אני מתהלך במחשבה, מה זאת עשה ה' לנו. מה הוא רצה לומר לנו, מה ביקש להעביר ולהודיע לנו באסון הזה.

יש כאן ילדים קטנים שנשארו יתומים, מה אומרים להם? יש כאן אלמנות, יש כאן הורים שכולים שלא זכו לחתן את הילדים האלה, מה אומרים להם, מה רצה הקדוש ברוך הוא לומר להם.

וזה הצער גדול יותר, שאיננו יודעים מה נאמר לנו כאן. אין איתנו נביא וחוזק, אין איתנו איש אלוקים שיאמר כך דיבר אליי ה', ועל כזאת וכזאת רגשה הארץ.

זה אסון משונה שלא היה כמותו. משונה בזמן, משונה במקום הקדוש שבו התרחש, משונה בסיבה שהובילה למה שקרה, במספר הגדול של האנשים, ומשונה בכך שכל הנפטרים היו צדיקים. הסתר פנים אנו רואים, הסתר פנים שבו הקדוש ברוך הוא מכה ואין אנו יודעים למה מכה.

ובזמנים כאלה, זמנים שאיננו יודעים מה התבקשנו, אין לנו אלא להחזיק במה שהורו לנו רבותינו, צאי לך בעקבי הצאן ורעי את גדיותיך. אם לא תדעי לך, אם אינך יודעת מה לעשות, תסתכלי היכן צעדו עקבי הצאן, שם תרעי את הגדיים. על משכנות הרועים הקדמונים.

וזאת אשר תמיד לימדו אותנו רבותינו, כי אין כמו עסק התורה להגן ולהציל. בשכבך תשמור עליך והקיצות היא תשיחק, כי בי ירבו ימיך ויוסיפו לך שנות חיים. התורה שומרת ומצילה בין בעידן דעסיק בה ובין בעידן דלא עסיק בה, ואם לקח הקדוש ברוך הוא ארבעים וחמשה נפשות צדיקים וטהורים שסיפרו עליהם גדולות ונצורות, אות הוא כי אין הקדוש ברוך הוא מרוצה מלימוד התורה שלנו.

אנחנו לומדים ויש הרבה בני ישיבות ואברכים ושיעורי תורה לבעלי בתים, אבל אנחנו לומדים עם הפסקות ועם דיבורים באמצע ולא מרוכזים, ולא חושבים על התורה בימים ובלילות.

אדם צריך ללמוד תורה עד כדי שרק שם המחשבות שלו. הוא מתעורר בבוקר עם מחשבות על מה שלומד, הולך בדרך והמחשבות מעצמן סובבות על מה שעוסק בתלמודו, כי הוא עסוק באמת ובתמים בתורה. אבל כשהראש עסוק וטרוד בעוד דברים מיותרים, זה חיסרון בעסק התורה.

ומה נאמר על הנשים, כי תמיד במאורעות כאלה הורו רבותינו שנשוא הצניעות הידרדר, הוא לא טוב כמו שהיה צריך להיות. אישה לא צריכה לבלוט, שלא ירגישו בה בצאתה ובבואה. רק מה שמוכרחים, אז עושים בצניעות בלי שירגישו. אבל אנחנו לא נמצאים שם לצערנו הגדול, והשכינה כואבת על המצב.

אני שוב אומר שאיננו יודעים חשבונות שמים. לא אומר כי בגלל זה וזה קרה האסון, עדיין אני חושב ומהרהר רבות, אבל אם באים ושואלים מה להתחזק, הדבר ברור שאלו שני הדברים הראשונים. שם יש עלינו תביעה ראשונה, ובכל הדורות כך הורו חכמי וגדולי התורה.

עד שהקדוש ברוך יערה עלינו רוח טהרה ונדע יותר בברור מה ביקש מאיתנו הבורא, נעשה מה שתמיד הצטוונו, ביתר שאת, ביתר חשק ורצון, לעבדו בלבב שלם ולקבל עלינו דין שמים באהבה.

האסון הנורא שאירע ביום הקדוש, על הציון הקדוש, ליהודים קדושים - מהם תלמידי חכמים, מהם יראי שמיים הדבקים במצוות הבורא, מהם בחורי חמד שלא הגיעו לגיל עשרים, מהם תינוקות של בית רבן שלא טעמו טעם חטא - בא כדי לעורר אותנו. הקדוש ברוך הוא מנהיג את עולמו במידת החסד והרחמים, משפיע עלינו רוב טובה עד בלי די, אבל גם מעורר אותנו לאמור "יש דין ויש דין". וכי חשיד קודשא בריך הוא דעביד דינא בלא דינא? נשמות הקדושים הללו עלו בסערה השמימה כדי שהחי יתן אל ליבו.

אלו קורבנות ציבור. אנחנו מצדיקים עלינו את הדין, ומקבלים עלינו גזרת שמיים באהבה. אלו חשבונות של ריבונות של עולם, שופט צדק ואמת, אך עלינו מוטלת החובה שלא לברוח מאחריות. להתעורר בתשובה, להתעורר. הקדוש ברוך הוא קורא לנו, קול דודי דופק. שובו אליי ואשובה אליכם. אנחנו מתחננים לקדוש ברוך הוא ואומרים ריבונות של עולם אמור לצרותינו די. דוד המלך אמר בתהילים "תעיתי כשה אובד בקש עבדך כי מצוותיך לא שכחתי", תעינו בדרךנו כמו אותו שה אובד שאבד מרועהו, החזירנו אליך. השיבו אבינו לתורתך וקרבתנו מלכנו לעבודתך והחזירנו בתשובה שלמה לפניך.

זהו אות משמים שדורש מכל אחד מאיתנו לערוך חשבון נפש נוקב ולעשות את תשובת המשקל. עם ישראל נמצא במצב רוחני קשה מאוד, חייבים להתרחק כרחוק מזרח ממערב מכל המידות הרעות, להתחזק בתורה ובתפילה, בקיום המצוות, בתיקון המעשים, ובמצוות שבין אדם לחברו, בשמירת גדרי הצניעות, בקדושת הבית היהודי ובאהבת ישראל, ובזכות זה נזכה שלא ישמע עוד שוד ושבר בבולטנו וניוושע במהרה תשועת עולמים.

מן הגאון רבי שלמה מחפוד שליט"א

גאב"ד יורה דעה

והחי יתן אל ליבו

מסכת ברכות מובא על רב הונא שהחמיצו לו ארבע מאות חביות של יין, ואמרו לו חכמים תבדוק את עצמך שמא נענשת על משהו שעשית שלא כשורה. אמר להם, וכי עשיתי משהו שלא כשורה? אמרו לו, וכי חשיד קודשא בריך הוא דעביד דינא בלא דינא? אמר להם, אם מישהו שמע משהו שגידי לי. אמרו לו, שמענו שאינך נותן זמורות לאריס שעובד אצלך. אמר להם, אותו אריס אינו משאיר לי זמורות, הוא גונב לי את כולם, כלומר הוא נוטל הרבה יותר מחלקו. אמרו לו, הגונב מן הגנב, גם הוא חש בטעם הגניבה. אמר להם רב הונא, אני מקבל על עצמי שאחזיר לו את הזמרות.

הגמרא אומרת שיש אומרים שחזר חומץ להפוך יין, ויש אומרים שהחומץ התייקר ונמכר במחיר יין וכך לא הפסיד את כספו.

לכאורה קשה, וכי רב הונא ראוי לעונש בגלל האריס שלו? הרי רב הונא היה אחד מגדולי האמוראים, הוא היה ראש ישיבת סורא, העמיד תלמידים הרבה וראוי היה שתשרה עליו שכינה אם לא שאין שכינה שורה בחוצה לארץ. ומה היה כאן? אלא הקדוש ברוך הוא מדקדק עם צדיקים כחוש השערה. מידה כנגד מידה לא בטלה. הגם שהוא רב הונא שלא פסיק פומיה מגרסא וכל כולו היה בתורה, עליו צריך לעשות בדק בית כאשר הוא מגלה שחטר לו מן הממון או שיש חיסרון אחר בתוך ביתו.

מִן הַגָּאוֹן רַבִּי יִצְחָק רִצְאֵבִי

שליט"א

ראש בית המדרש פעולת צדיק בני ברק

בפתח שיעורו השבועי במוצאי שבת פרשת אמור ה'תשפ"א, פרץ הרב בבכי מר על תלמידו הבחור ישי מועלם ז"ל, בן הרב ליאור מאיר מועלם שליט"א מהעיר רכסים, ונשא קינה כמנהג ק"ק תימן על הנפטר, בשעה שבעיר רכסים ליוו את המנוח לקבורה.

וכך ספד: **"על מה אתה נאנח / על שמועה כי באה, ונמס כל לב ורפו כל ידיים / וכל ברכיים תלכנה מים. שבת משוש ליבנו, נהפך לאבל מחולנו / אוי נא לנו, כי חטאנו."**

"אסון כבד אירע ביום קדוש ובמקום קדוש, בציון של רבי שמעון בר יוחאי, הגמרא אומרת במסכת נדה 'כדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדוחק', רשב"י יש לו כתפיים רחבות, גם אם חולקים עליו אחרים אבל בשעת הדוחק אפשר לסמוך עליו. זה לא קרה באיזה מקום מרכזי, שיש שם גם חילוניים, באיזו תחנה מרכזית, אלא דוקא במקום של חסידים ואנשי מעשה תלמידי חכמים ובני תורה, ציבור קדוש. קודשא בריך הוא לא חשיד דעביד דינא בלא דינא. אבל וסביביו נשערה מאד. הקב"ה מדקדק עם חסידיו כחוט השערה. עם 'סביביו'. במקום הזה, ביום הזה... בעוה"ר ספרו ארבעים וחמשה הרוגים, חוץ מעשרות פצועים. מ"ה. מ"ה ה' אלהיך שואל מעמך?"

הרב סיפר על הבחור המנוח ומעלותיו, שהיה בן 17 כשרוני וחרף וירא שמים, ועל אביו הרב ליאור מועלם שליט"א, אשר פועל רבות להפצת תורה ומסורת יהדות תימן, והקים את בית הכנסת מהרי"ץ בעיר רכסים.

בהמשך דבריו עורר קול זעקה בדבר המכשירים הטמאים, שחלחלו יותר ויותר לציבור התורני מאז תקופת הקורונה, ובפרט בקרב בחורים צעירים, וקרא שלא להיכנס לחנויות המוכרות

מִן הַגָּאוֹן רַבִּי פִּנְחָס קוֹרַח שְׁלִיט"א

ראש בית המדרש שערי הלכה בני ברק

נחפשה דרכינו ונחקרה

הנה עברנו טרגדיה קשה ונוראה ביותר, ארבעים וחמישה נשמות קדושות וטהורות עלו בסערה השמימה. איש אינו יכול להכיל או לעכל את גודל האסון הנורא שאירע בציון הקדוש בעיצומו של יום שמחת רשב"י! היום שבו רבי שמעון ציווה להיות 'חדי בהאי הילולא', שמחים ביום הזה ולפתע שבת משוש ליבנו ונהפך לאבל מחולנו.

ראשית כל, עלינו לזכור ולצרוב עמוק בתודעתנו את האמונה בבורא עולם שאין עוד מלבדו, כל מה דעביד רחמנא לטב עביד, וביד יוצר כל העולמים להמית ולהחיות, ואין לנו שמץ של טרזניה כלפי מי שאמר והיה העולם. לכן חייבים אנו לחזק ולהתחזק בענייני אמונה וביטחון, ואל לנו ליפול לייאוש חלילה.

אותן נשמות יקרות שנקטפו בשיא פריחתן בהר מירון, הן בבחינת "בקרובי אקדש". הגמרא אומרת שנאשר הקדוש ברוך הוא עושה דין עם הצדיקים הוא מתקדש ומתעלה, כבמיתת שני בני אהרן כפי שנאמר "ונועדתי שמה לבני ישראל ונקדש בכבודי" - אל תקרי "בכבודי" - אלא "במכובדי", דבר זה אמר הקדוש ברוך הוא למשה ולא ידעו עד שמתו בני אהרן, כיוון שמתו בני אהרן אמר לו, אהרן אחי, לא מתו בניך אלא להקדיש שמו של הקדוש ברוך הוא, דום להשם והתחולל לו.

יחד עם זאת, על כולנו מוטלת החובה של "נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה עד ה'", מוכרחים לעשות חשבון נפש נוקב - על מה עשה השם לנו נכה, מה חרי האף הגדול הזה. לחשוב בשל מי הרעה הגדולה הזאת, ולקבל על עצמינו לתקן את דרכינו. לא לחינם הגזירה הזו אירעה בדיוק ביום שבו סיימנו את האבילות על תלמידי רבי עקיבא. זהו אות משמיים שהתשלנו בתיקון המיזות שבין אדם לחברו. לא מתו תלמידי רבי עקיבא אלא מפני שלא נהגו כבוד זה בזה.

הדברים ידועים לנו, אבל חייבים יותר ויותר להוסיף ולהתחזק במצוות שבין אדם לחברו. אמר הקדוש ברוך הוא איני דורש מכם דבר קשה, אלא שתהיו אוהבים זה את זה, מכבדים זה את זה, ויראים זה מזה. חייבים לכבד יותר אחד את השני, להאיר פנים לזולת ולהקדיש זמן ללימוד מוסר ודרך ארץ. אנחנו נוהגים חומרות רבות במצוות דאורייתא ודרבנן, אך בנושאים של בן אדם לחברו שהתורה הזהירה בהם - מתירים לעצמינו קולות.

בנוסף על כך חייבים להתחזק יותר בלימוד התורה, תורה לשם שמיים ולא לשם שום מטרה אחרת. לעמוד מכל משמר על דברים שמצריכים תיקון, ובפרט בשמירת גדרי הצניעות שלצערנו צריך הרבה מאוד חיזוק בנושא הזה. והיה מחניך קדוש, ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריו. כאשר חלילה אין קדושה הקדוש ברוך הוא כביכול הופך פניו.

הרמב"ם כותב בריש הלכות תענית כי "מצוות עשה מן התורה להתריע ולזעוק על כל צרה שלא תבוא", וקל וחומר הצרה והגזירה הנוראה הזו. וממשיך הרמב"ם ואומר "אבל אם לא יזעקו ולא יריעו, אלא יאמרו דבר זה ממנהג העולם אירע לנו, וצרה זו נקרה נקרות, הרי זו דרך אכזריות וגורמת להם להדבק במעשיהם הרעים. ותוסיף הצרה צרות אחרות. הוא שכתוב בתורה 'והלכתם עמי בקרי והלכתי גם אני עמכם בחמת קרי', כלומר כשאביא עליכם צרה כדי שתשובו - אם תאמרו שהיא קרי אוסיף לכם חמת אותו קרי".

חייבים לזעוק בכל ליבנו ובכל מאודנו, להרבות בתפילה ולבקש מהקדוש ברוך הוא שיחון את עמו ישראל ויחמול עליהם, אף אם אין אנו ראויים לכך, ובזכות השמירה על מסורת ישראל בדרך אבותינו הקדושים נזכה לישועת עולמים, והקדוש ברוך הוא ינחם את המשפחות היקרות ואת כל עם ישראל בביאת משיח צדקנו בעגלא ובזמן קריב.

מרן הגאון רבי יפת טייירי שליט"א ראש ישיבת נחלת יהודה

דברי חיזוק והתעוררות לאור האסונות הקשים

נאמר בעצרת התעוררות בקהילת 'עוד יוסף חי' בעיר אלעד (נערך מתוך סרטי הקלטה)

מורי ורבותי. התכנסנו כאן כולם, על מ"ה עשה ה', על מ"ה חורי האף הגדול הזה, ארבעים וחמשה קדושים ה' ירחם, מתוכם עשרים ושישה רווקים, כמניין הוי"ה, שעלו בסערה השמימה.

יהודי אחד סיפר לי, באסון מירון שכבתי ליד ילד בן תשע, וצעקתי 'שמע ישראל', וגם הוא צעק, אבל הוא לא הספיק לגמור להגיד שמע ישראל... תינוקות נחנקים... יתכן שבנים הרגו אבות, ואבות הרגו בנים.

הגיע אלי במוצאי שבת יהודי מבוגר, כולו בוכה לבקש תיקון, מה הוא יעשה? הוא דרך על האנשים, ויתכן שהוא הרג אותם. התקשר אלי האדמו"ר מתולדות אהרן שליט"א דיברנו רבע שעה בטלפון, הוא אומר לי אני יודע שהכל באשמתי, אני אשם. הוא בכה בטלפון. כמה שניסיתי להרגיע אותו, היה קשה לי מאד.

מורי ורבותי. אני לא מדבר אליכם, אני מדבר אלי: התכנסנו כאן, אנחנו נמצאים לפני חג השבועות, הקב"ה נתן תורה לעם ישראל, ועל ידי התורה "אשר קידשנו במצוותיו", הקב"ה עשה קידושין. השאלה באיזה לשון היה קידושיך? "אנכי ה' אלוהיך". כולם שואלים, אדם שקידש אשה, ואמר הריני אישך, האשה לא מקודשת. אם כן מדוע הקב"ה אמר "אנכי ה' אלוהיך"?

על קושיא זאת ישנם כמה תירוצים, אך נראה לבאר, שבמעמד הר סיני הקב"ה קידש אותנו בצורה כזאת, ואם לאו שם תהא קבורתכם, בבחינת כפה עליהם הר כגיגית, ולכן בכך דוקא ובלשון הזאת ה' יתברך קידש אותנו להיות לו לעם.

אנחנו נמצאים בזמן מלחמה. יש הרוגים בדרום, אתמול אמרו שרוצים לשלוח טילים לתל-אביב. כל זה אומר שמידת הדין מתוחה עלינו. אבל כל הנשמות הקדושות והטהורות זה מפחיד. ילדים, בחורים ואברכים. ביניהם, אבא לאחד עשר יתומים רכים הולך לבית עולמו באסון הזה, צדיק יסוד עולם, מותיר אחריו לאנחות אחד עשר יתומים רכים, אלמנה בוכה ומבכה. אבא שנהרגו לו שתי ילדים, הרב אלחדד, ועוד אבא אחד. כשדיברו אתם, אמרו לו, הילדים שלך עזבו אותך. אמרו להם, הם לא עזבו אותי, גם עכשיו הם הילדים שלי. עד עכשיו הם גדלו אצלי, אבל עכשיו הם לומדים אצל רבי שמעון בר יוחאי.

המשנה בפרקי אבות אומרת: "על כרחך אתה נוצר, על כרחך אתה נולד". אומר הברסנוורא, כי העובר במעי אמו מבקש מהקב"ה תפיל אותי, אני לא רוצה לבוא לעולם הזה. בא המלאך לחדר לידה ומוציא את הילד, ואומר לו, "על כרחך אתה נולד!". מוסיף על כך הגאון רבי חיים קניבסקי שליט"א, "ועל כרחך אתה מת" - הכל נקבע מיום הלידה. וכך נקבע שארבעים וחמשה אנשים יגיעו מאמריקה, מארגנטינה, מאנגליה, מכל העולם להר מירון, בחרו אותם בפינצטה.

באו אלי השבוע עשרות בחורים שאמרו לי, אנחנו היינו שם בפנים, כמעט דרכו עלינו. אבל מורי ורבותי, ביום הלידה נקבע לכל אחד כמה הוא יחיה, שנים עשרה שנה, שמונה עשרה שנה, או חמשים שנה. וכך קבעו שיגיעו כולם לרבי שמעון בר יוחאי בל"ג בעומר, ושם הנשמה תצא בחנק.

משם למדנו, שאתה יכול להיות בהר מירון, במזג אויר הכי טוב, אבל אין אוויר-כל הנשמה תהלה יה", על כל נשימה ונשימה אדם צריך להודות להשם. מישוה מאיתנו זוכר את זה? ראיתי את הסיפור של אחד ההרוגים שכתב בסיפור שלו אחרי "אלוהי נשמה", שהיה יהודי בבני ברק שהלך לישון ולא קם בבוקר. ועוד הוא כתב בסיפור שלו למעלה, היה יהודי שנסע לרבי שמעון ולא חזר... אני ראיתי את

הסיפור הזה כמו עיני. הוא כתב את זה בכתב ידו. והנה הוא עצמו נסע למירון ולא חזר!

מורי ורבותי, כמעט ושכחנו מהסיפור הזה. אבות ואמהות שכולות הולכים לקבור את הילדים שלהם. ילד בגיל תשע נראה כמו מלאך! אתם יודעים מה הבעיה? הבעיה היא שזה לא בן דוד שלי, כבר גמרנו לבכות. אם זה היה בן דוד שלי, היינו בוכים. צריך לבכות ולבכות ולבכות. וכל בית ישראל יבכו את השריפה אשר שרף ה'. שריפה נוראה בוערת. הכל אש!

ישנה גמרא ידועה (עבודה זרה י"ח ע"א) שמתארת בתיאור נורא, איך לקחו ספר תורה וכרכו סביב רבי חנינא בן תרדיון, שמו לו צמר גפן על הלב והדליקו אותו, והיה נשרף הוא וספר תורה עמו. הבת שלו ראתה איך אבא שלה נשרף, והתחילה לצעוק. אמר לה, ביתי על מה את בוכה? מוטב שתאכל אותי האש הזו, מאש של גיהנם. ואם על ספר התורה את בוכה? התורה לא נשרפת, האותיות פורחות באוויר.

צריך להבין, מה שאל רבי חנינא בן תרדיון את ביתו ומה פשר ההסבר שלו. אלא הוא שאל אותה, אולי את מסתפקת כמה קריעות צריך לקרוע על כזה אסון כבד מנשוא? ועל זה הוא אמר לה, לא צריך לקרוע את הבגדים! אלא את הלב צריך לקרוע! וכפי שהפסוק אומר (יואל ב', י"ג) "קרעו לבבכם ואל בגדיכם". אם תקרעו את הלב, לא תצטרכו לקרוע את הבגדים. אבל הנה כאן, ארבעים וחמשה משפחות - אבות, נכדים, ילדים, בנים ובנות היו צריכים לקרוע את הבגדים, והכל בגלל שאנחנו לא קורעים את הלבבות. וזה המסר הכואב אלינו, אם תקרעו את הלב לא תצטרכו לקרוע את הבגדים.

אמר רבי חנינא בן תרדיון לביתו, על התורה לא צריך לבכות, אותיות פורחות באויר. רבן גמליאל ורבי ישמעאל כהן גדול שהיו מעשרה הרוגי מלכות, הקיסר הטיל גורל מי ימות ראשון, ונפל הגורל על רבן גמליאל. התחיל רבן גמליאל לבכות. שאל אותו רבי ישמעאל, מדוע אתה בוכה, עוד מעט תעמוד לפני אברהם אבינו שמח וטוב לב? אמר לו, אני בוכה, על כך שאני צריך למות בצורה כזו, כמו מחלל שבת ח"ו או על עוון גילוי עריות ושפיכות דמים. על זה אני בוכה. אמר לו רבי ישמעאל, כלום מעשה בידך. באו לשאול אותך שאלה, ולא ענית תשובה ראויה? כתוב "וחרה אפי בכם והרגתי אתכם בחרב". במירון לא היה חרב, לא היה דם, אלא פשוט לא היה אוויר! כך ענה רבי ישמעאל לרבן גמליאל, ואז נחה דעתו. רואים שבבן אדם לחברו יש בזה הכל, יש בזה שפיכות דמים ממש! לפעמים אדם פוגע בטביבה הקרובה שלו, הוא צריך לדעת שהוא רוצח! אסור לפגוע בהם, רק לקרב אותם.

מורי ורבותי, קורא אסון כזה להעיר את תשומת ליבנו. כולנו נתעורר, כולנו נחזור בתשובה, כל זה הטובה הכי גדולה שנוכל לעשות לנשמות הקדושות, והם יכולים להתפלל לפני הקב"ה: רבוננו של עולם תרחם על עם ישראל. יש שנאת חינום בוערת! וצריך לדעת שזה מתחיל מאצלינו, מתוך הבית. השנה יום הראשון של ראש השנה יצא בשבת, ולא תקעו בשופר, ולא אמרו להקב"ה עמוד מכיסא דין ושב בכיסא רחמים. לא היה תקיעות, ואם לא מריעים בהתחלה, מריעים בסוף. איזה בכיות, איזה תקיעות שופר, איזה תרועה, חילונים ודתיים, כל לב, כל עין לא פסקה מלדמוע. אבל באמת הסיבה שלא תוקעים בשבת, היא שמא יעביר ארבע אמות ברשות הרבים. אפשר להיות כל השבת בבית ולעבור על איסורים דאורייתא! מי שלא הולך לשיעורים בשבת, מי לא שלא לומד הלכות שבת, הוא בוודאי מחלל שבת!

היה אדם אחד בקומה שלושים במגדל במנהטן, שנתקע במשרד בגלל הפסקת חשמל, התחיל לצעוק מלמעלה לעזרה, אבל אף אחד לא שמע אותו. חשב איך יעזרו לי? התחיל לזרוק דולרים מלמעלה, הגיעו הרבה אנשים והתחילו לאסוף אותם, אבל אף אחד לא הרים את הראש לכיוון שלו. התחיל לזרוק את המאפרה של הסיגריות על אנשים, וגם אז אף אחד לא התייחס אליו. לבסוף זרק את השולחן של המשרד שלו, ואז כמה אנשים נפצעו, וכולם הרימו את הראש והזעיקו עזרה להציל אותו.

רבותי! הקב"ה זורק עלינו שולחנות! תראו מאיפה הגיע המכה, אנו צריכים להתחזק באמונה ובלמידת התורה. במיוחד ביום שבת קודש, להיזהר מדברים בטלים, ששולחן שבת יהיה קודש קדשים. שומר שבת מחללו - מלשון מחול לו.

ויהי רצון שבחייכם יבוא הגואל, וכן יהיה רצון ואמרו אמן.

קו המאורות

מרכז התוכן וההלכה ליהדות תימן

תואר

**מחברים
למסורת**

חייגו בכל עת: *8416
03-30-8888-5

עדכנו אותנו בכל עת: sm088302222@gmail.com
אתר הבית - אתר התוכן וההלכה ליהדות ומסורת - <https://kav.meorot.net>
לתרומות והקדשות חייגו: 08-9302-302

כ-70 רבנים ומורי הוראה מכל רחבי הארץ
ומינים אונליין למענה מהיר ובהיר לכל שאלה הלכתית!

הלכה ומנהג | ממונות וריבית | טהרת המשפחה | ייעוץ והכוונה בכל תחומי החיים, ועוד...
חייגו בכל עת: *8416 | 03-30-8888-5 | 050-902-1902 | sm088302222@gmail.com

הופיעו! קובץ 'בר יוחאי'

הכולל בקרבו פירוש ראשון ונדיר על פיוט 'בר יוחאי' מכתב יד עתיק וקדום לפני כ-200 שנה מאת המקובל האלוקי, הגאון הקדוש רבינו יוסף סעיד זיע"א מגדולי הדורות בתימן - כולל ענייני ל"ג בעומר בהלכה ואגדה במשנת רבותינו -

הפצה ראשית במשרדי מכון המאורות | **טל': 08-9302-302** | **דוא"ל:** sm088302222@gmail.com
הפצה מיוחדת לרגל קדושי אסון הר מירון | מעוניינים להנציח לעילוי נשמתם הטהורה? כנו אלינו כעת!

לרגל
ההוצאה
במחיר
מסובסד:
12
₪
בלו!

